

entre dones

Revista semestral

Regidoria d'Igualtat
d'Oportunitats Dona-Home
Ajuntament de Roda de Ter

Núm. 1

L'apunt

Uns mots de presentació

Parlem de...

La violència de gènere

En primera persona

Entrevista amb Marisa Amici,
psicòloga responsable del
servei de suport psicològic del
Punt Dona de Vic

Elles Actuen Tamaia,
15 anys trencant silencis

La contra

Falsos mites de la violència

Pluja de sentits

Gemma Lienas
ens recomana...

violència
de gènere

Presentació

Teniu a les mans la nova revista de la regidoria d'Igualtat. Fa uns mesos, només era una idea que com tot allò que és nou, ens il·lusionava. Avui és una realitat que, com tot allò que es fa des del convenciment, pren significació.

Entre dones és una publicació senzilla, però les seves pretensions són grans: informar, qüestionar, sensibilitzar, oferir recursos... i, el més important, transmetre els seus missatges des de les experiències i les vivències de les mateixes dones que en són protagonistes. Perquè hi ha una manera diferent de veure i anomenar la realitat que no sempre es té present. Les dones, com a col·lectiu, malgrat haver avançat en l'assoliment de drets, encara seguim ocupant un paper secundari a la nostra societat.

Era el 2005 que creàvem la regidoria d'Igualtat. En aquest temps, i amb el suport del Fòrum Dones, hem anat impulsant accions positives com la creació del PIAD, l'aprovació del Pla d'Igualtat Municipal, el desenvolupament de programes ocupacionals o la celebració de diades importants per a les dones, com el 8 de març. Avui oferint-vos aquesta revista renovem el nostre compromís de treballar per les dones i amb les dones, convençudes que en fer-ho, treballem també, per tota la ciutadania; perquè una societat més justa i igualitària que reculli els valors de la diferència ha de voler dir una societat oberta a tothom.

Espero que aquest primer número de l'**entre dones**, desperti el vostre interès i que els seus continguts us complaguin. Per a nosaltres, el proper 8 de març, "Dia Internacional de les Dones", serà el moment oportú per a oferir-vos noves mirades de dona en una segona edició d'aquesta publicació. Fins aleshores... salutacions cordials.

Maria Martos Cruz
Regidora d'Acció social, Igualtat i Ciutadania

La publicació d'aquesta primera edició de l'**entre dones** ha estat possible gràcies a la complicitat, el suport i el treball de moltes persones.

Algunes hi han participat indirectament; d'altres directament. A totes elles, el nostre reconeixement.

Direcció
Rosa Roca, Tècnica d'Igualtat d'Oportunitats
Textos
Sara Blázquez, periodista i Rosa Roca, responsable del PIAD de Roda de Ter
Fotografies
Montse García
Coordinació Gràfica
Naira Martínez
Disseny gràfic
Bisgràfic

L'**entre dones** ha estat editada per la Regidoria d'Igualtat amb el suport econòmic de:

Generalitat de Catalunya
Institut Català de les Dones

Diputació de Barcelona
xarxa de municipis

AJUNTAMENT DE RODA DE TER

L'Apunt

Crec que sí, que les paraules tenen vida pròpia, una vida secreta i particular. Les paraules formen part de nosaltres, del nostre aprenentatge. Van lligades als records, ens ajuden a comprendre el món i acompanyen les nostres emocions. Parlant, ens mostrem a nosaltres mateixes, de vegades amb autenticitat, de vegades amb reserva.

Entre dones, no és una frase triada a l'atzar, té també la seva història i algú, un dia, em va mostrar el seu significat. Creem un **entre dones** quan ens trobem per compartir, quan ens atrevim a rebre i a donar, quan ens emmirallem les unes amb les altres i així, encoratjades per la felicitat aliena, emprenem amb força la pròpia llibertat.

Entre dones, la nova revista de la regidoria d'Igualtat, pretén fer-se propera a tu i oferir-te paraules i sabers de dones. Malgrat no ser un diàleg immediat, estem convençudes que juntes serà possible pensar, sentir, ser, crear i recrear... la vida.

Sortim a la llum en unes dates de significació especial; el 25 de novembre es commemora el Dia Internacional contra la Violència envers les Dones. Les persones vinculades a aquest projecte hem volgut sumar-nos a les iniciatives que es fan arreu per commemorar aquesta diada i ho fem dedicant aquest primer número a parlar del tema: per aportar respostes, mostrar experiències i oferir el nostre suport a les dones... Perquè nosaltres, també creiem i volem un món lliure de violències.

Dedicada a tu i per a tu, esperem que la gaudeixis.

Rosa Roca
Tècnica d'Igualtat d'Oportunitats

**l'apunt
parlem de...
en primera persona
elles actuen
ls contris
pluja de sentits
al teu abast
agenda**

Uns mots de presentació

La violència de gènere

Entrevista amb Marisa Amici, psicòloga responsable
del servei de suport psicològic del Punt Dona de Vic

Tamaia, 15 anys trencant silencis

Falsos mites de la violència

Gemma Lienas ens recomana...

Bibliografia, webs, i adreces d'interès...

Recull d'activitats programades
en motiu del 25 de novembre

11111111
86420863

Violència de gènere

parlem de...

La majoria de les cultures es defineixen en masculí, perquè l'home s'ha atribuït la representació de la humanitat; el nostre entorn és el d'una societat patriarcal. El seu eix, que estructura els valors històrics de la societat, és el poder que se li ha donat a l'home sobre la dona, i als pares sobre els fills. En ocasions, aquest poder es pot transformar en voluntat de dominació, i en violència. Violència domèstica o violència de gènere.

Text: Sara Blázquez. Fotografia: Montse García.

Prendre's seriosament la violència contra la dona és adonar-se que no només es manifesta en terribles agressions físiques, sinó que també la podem trobar, per exemple, en debats i legislacions, i a la majoria d'àmbits de la vida. Pel que fa a la violència conjugal o de parella, cal tenir en compte que no només consta d'abusos físics.

La majoria de psicòlegs i experts en la matèria asseguren que, abans de patir un maltractament físic, la dona n'ha patit un de psíquic o emocional. Es fa evident quan l'home la insulta i l'anomena amb adjectius degradants, o fins i tot l'amenaça de prendre-li els fills. Sovint la crítica i li troba defectes a tot el que diu o el que fa, es mostra prepotent, cinic i insolent amb ella i

amb els seus fills, i manifesta gelosia continuament. Una altra de les manifestacions d'aquest tipus de violència és la desautorització i desqualificació de la dona per part de l'home davant d'altres persones. Se sol pensar que la violència sexual no es pot trobar en una parella, però els experts afirmen que és un dels tres grans tipus de violència conjugal.

La més comuna és la psíquica, però a la llarga, apareix combinada amb la física i la sexual. Es produeix quan l'home exigeix tenir relacions sense importar-li el desig de la dona. Mai no accepta una negativa a la relació. Desgraciadament, però, estem més acostumats a sentir casos de maltractaments físics. Solen ser agressions com colpejar o pegar, fins i tot in-

tentar acabar amb la vida de la dona. També vexacions, com embrutar el cos de la dona, retenir-la tancada, privar-la de la llibertat de desplaçar-se, fer-la fora de casa o no respectar-li el descans nocturn. No ens hem d'enganyar pensant que la violència de gènere és un tema de moda, o que és el resultat de l'alcoholisme i només li passa a la gent

amb els recursos socioeconòmics més baixos. De fet, hi ha massa tòpics i estereotips que dificulten el coneixement profund del tema. És difícil modificar les creences, però cal revisar i qüestionar els mites per poder identificar els casos i actuar. És un error pensar que és inevitable per naturalesa, que no és un problema greu, o que pot passar

quan les parelles se separen. Se sol pensar que la dona maltractada és una mestressa de casa sense recursos propis, que no sap viure d'una altra manera, que és inculta i que no es vol separar, però les estadístiques afirmen que no és així.

parlem de...

“El més important és saber escoltar”

Marisa Amici és llicenciada en Psicologia i fa tretze anys que treballa amb dones que han patit violència domèstica. És argentina, i el seu primer contacte amb el suport psicològic a dones va ser a Itàlia, fa dotze anys, “per casualitat, però després ja no vaig poder marxar”. Ara, fa cinc anys que és a Vic, i fa suport psicològic a dones que han patit maltractaments, físics o psicològics, al Punt Dona de Vic, un servei gratuït que va néixer l'any 2004.

Text: Sara Blázquez. Fotografia: Montse García.

Què s'ofereix des del Punt Dona de Vic?

És un espai destinat al benestar de les dones, s'ofereixen diferents serveis. Un d'ells és l'atenció psicològica per a dones que pateixen maltractaments, jo m'ocupo sobretot de la part de violència domèstica. Totes les dones derivades al servei d'atenció psicològica són dones que viuen o han viscut una situació de violència, normalment una violència conjugal o de parella.

Com s'hi accedeix a aquest servei?
De vegades hi ha una demanda directa de la dona, però també hi pot haver una derivació dels Mossos d'Esquadra, de l'hospital, d'amigues, dels serveis socials...

Quin tipus de casos sol atendre?
Les dones que venen al servei d'atenció psicològica, que tant pot ser individual com grupal, són dones que estan vivint una situació de maltractament o l'han viscut en el passat, i es tracta de treballar sobre les seqüeles que va deixar aquella experiència.

Què l'ha portat a dedicar els seus coneixements a les dones?
Jo vaig començar a treballar amb dones fa uns tretze anys, a Itàlia, en una associació de voluntaris, que era com una ONG, era un centre d'atenció a les dones. Hi vaig estar vuit anys. I quan vaig arribar aquí em vaig informar per veure si hi havia aquest tipus d'atenció, i així vaig arribar al Punt Dona. És un tema que m'interessa, dóna molta satisfacció quan veus que una situació es

resol de manera positiva.

Què és el més dur i el més gratificant de la seva feina?
Hem de tenir present que és la dona qui ha de prendre les seves decisions, hem de fer un acompanyament per arribar a aquella presa de decisions. Moltes vegades això és un procés llarg i difícil, sobretot en aquelles dones que pateixen maltractaments des de fa molts anys. És dur el fet de ser conscient de la situació que viu la dona. Escoltar les seves històries és dur, però la part que dóna satisfacció és pensar que les pots ajudar, que hi ha possibilitat de sortida.

Aquí, fins i tot s'ajuden entre elles...
Sí, també treballem amb grups. El grup dóna suport social, dóna força, i permet crear una xarxa de solidaritat entre les dones. Es poden reparar les seqüeles a partir de compartir aquestes experiències amb altres. Permet sortir de l'aïllament. La dona maltractada se sent sola, pensa que només li passa a ella, i el fet de compartir-ho amb altres li dóna confiança, força, fa pujar la seva autoestima.

Hi ha un perfil determinat de dona maltractada?
Diferents estudis han demostrat que hi ha diversitat en relació a l'edat de les dones. Aquí han arribat dones de menys de vint anys i dones de més de setanta. Però la mitjana en quant a atenció psicològica a dones que pateixen maltractament és de trenta a quaranta anys. També hi ha molta diversitat en quant als recursos

socioeconòmics o el nivell cultural o educatiu. He atès a dones que aprenen a llegir i escriure i a dones universitàries. Gairebé en tots els casos, es tracta de violència de parella, i en tots els casos hi ha maltractament psicològic, i en un 60% dels casos també maltractament físic. I aquí entra també la violència sexual, es creu que quan es tracta d'una parella no hi pot haver violència sexual, però sí que hi és. El perfil majoritari és el d'una dona d'entre trenta i quaranta anys, que pateix maltractaments des de fa cinc o deu anys, que tenen fills, que treballen, moltes vegades aquesta feina és precària, i són tant dones del país com estrangeres, encara que la majoria són d'aquí.

I s'arriba a superar la por?
Cada situació és singular, la situació del maltractament pot ser comú a totes les dones, però cadascuna viu aquesta situació d'una manera diferent. Però hi ha condicions per poder sortir de la violència. La primera és reconèixer que s'està patint una situació de maltractaments, perquè hi ha dones que tenen clar el problema, i altres que no, és una percepció subjectiva del maltractament, que no sempre coincideix amb la lectura objectiva. Hi ha dones que venen, es queixen del comportament del seu company, però demanen una ajuda per ell, perquè ell canviï. L'altra condició és assumir que la violència no té justificació, perquè a vegades els primers episodis són aïllats. Però quan parlem de violència de parella hem de tenir present que no és un

“Es poden reparar les seqüeles a partir de compartir aquestes experiències amb altres.”

“S'ha d'ajudar a tenir consciència de la situació que està vivint.”

fenomen que apareix d'un dia per l'altre, sinó que és progressiu, en la freqüència i en la intensitat. Al principi és difícil de detectar, i sovint són episodis tolerats com a normals, però quan comencen a ser més freqüents, la dona es comença a preguntar què li deu passar al seu home. La primera resposta és trobar una justificació: “és gelós perquè m'estima, està nerviós, té problemes amb la feina i reacciona així...” És difícil reconèixer que el problema existeix. A més, l'home molt poques vegades arriba a reconèixer que hi ha un problema, i si ho fa, dóna la culpa a la dona. Per últim, la dona també ha de reconèixer la seva responsabilitat. La responsabilitat no és culpa. La responsabilitat li dóna protagonisme i la permet sortir d'una posició de víctima passiva.

Si sabem que una persona pròxima està patint una situació de violència, què podem fer per ajudar-la?
És molt important saber que hi ha recursos a la ciutat. Tenir informació, i escoltar-la.

Què no se li pot dir o fer mai?
Cada situació és diferent. Si una dona no ha arribat a reconèixer la situació, i algú li diu alguna cosa, tendeix a aïllar-se. Per vergonya, o perquè no en vol saber res. S'ha d'ajudar a tenir consciència de la situació que està vivint. El més important és escoltar-la. Si veu que la persona que l'està escoltant espera una resposta, que potser en aquell moment no és capaç de donar, s'aïllarà. En canvi si troba al seu voltant amigues o persones

que li donen consells, però que no li exigeixen res, serà més fàcil.

Digui'm un tòpic que li agradaria desmentir
N'hi ha tants! Pensar que la violència és un fet aïllat, o pensar que homes i dones sempre s'han barallat, i que això és normal, o que és un fet que es troba en les classes socials més baixes, o que el maltractador té problemes amb l'alcohol o les drogues, o que a la dona ja li està bé, perquè sinó marxaria de casa. També m'agradaria desmentir el que moltes vegades es pensa, que el maltractador és un malalt mental.

Triï un paisatge
M'agrada molt el paisatge de muntanya, més que el de mar. M'agrada el silenci, la tranquil·litat.

Un color...
Colors pastel. Sobretot a l'hora de vestir.

I la música?
Depèn del dia i de l'estat d'ànim. També m'agrada molt llegir.

Tamaia, quinze anys trencant silencis

elles actuen

Text: Sara Blázquez. Fotografia: Montse García.

De la iniciativa d'un grup de dones compromeses amb el treball social i el feminisme va néixer, l'any 1992, Tamaia, dones contra la violència. L'associació també la composaven dones que havien passat per situacions de violència i volien continuar amb el seu procés de recuperació, així que "el primer objectiu va ser la constitució d'un grup de suport a dones maltractades, detectada la manca de recursos específics que les ajudessin a recuperar-se dels efectes i les conseqüències de la violència", explica Beatriu Masià, cofundadora de l'associació i coordinadora del programa de Prevenció i Participació Social. Però durant els seus quinze anys de vida, Tamaia s'ha transformat en una organització més gran.

Ara, Tamaia és una de les associacions de dones més importants del país, que treballa per millorar la situació de la dona, sobretot per superar situacions de violència. Composada per dones, l'associació disposa de diversos programes de treball. "Es treballa en tres programes, que requereixen un treball de gestió i d'equip ben organitzat i coordinat", afirma Masià. El primer és el programa d'atenció a dones, que ofereix un espai de suport i acompanyament al procés

de recuperació de les dones, a través d'atenció telefònica, individual i de grup, però Tamaia va més enllà, no només pretén ajudar a dones que pateixen o han patit situacions de violència, sinó que també té un programa específic per prevenir-la i fer-ne divulgació, és el Programa de Prevenció i Participació Social. Fan divulgació de la problemàtica a través de xerrades, tallers de prevenció de la violència a les parelles joves, i a la participació en xarxes socials, professionals o institucionals. A més, té un gran interès per la formació. Dins del seu Programa de Formació i Recerca, l'associació de dones ofereix formació i informació a estudiants, professionals i equips que estan en contacte amb la problemàtica. També participen en Estudis Universitaris de Màster i Postgrau. I és que l'associació està formada per un equip d'intervenció, amb terapeutes especialitzades i capacitades, i un equip de gestió i administració.

Les organitzacions de dones han tingut un paper importantíssim en la prevenció de la violència, segons les membres de Tamaia, "han estat les primeres en denunciar socialment aquestes situacions, i ho poden continuar fent exigint als poders públics els recursos necessaris per a les dones així com que aquesta

Un missatge per a una dona maltractada
"No hi ha cap motiu que justifiqui cap forma d'abús, i cada dona té dret a rebre l'ajuda que ella necessita."

Un missatge per un testimoni d'una situació de violència
"No realitzar cap acció sense el consentiment de la dona agredida."

Tamaia recomana...
NI PRÍNCIPES
NI PERDICES.
Set histories de dones que diuen prou.
Editorial Icaria. Llibre escrit pel grup de Mentores de Tamaia, dones contra la violència.

Tamaia, seu del carrer Casp.

Beatriu Masià, cofundadora de Tamaia.

problemàtica estigui present en l'agenda política". Masià afirma que s'ha de vetllar perquè la llei dels drets de les dones, "contra la violència masclista", s'aprovi el més aviat possible, i sense massa canvis. Les organitzacions de dones, segons diu, també tenen un paper molt important en la divulgació dels mites i estereotips que giren al voltant de l'amor i que confonen a joves i adultes. "Les experiències de dones que s'han recuperat poden actuar com agents de prevenció", diuen.

"Un dels elements centrals del nostre treball és el respecte i la comprensió de les necessitats i del procés de cada dona. Acompanyar-la en la identificació dels abusos i en la presa de decisions, entenent que cada dona requereix el seu temps", diu Masià. Això significa que Tamaia disposa d'una organització interna que permet realitzar tant l'atenció a les dones, com les altres activitats. Són un grup de professionals, que funcionen com una organització sense ànim de lucre, i es finança a través de subvencions i donacions d'entitats privades, encara que compta amb una part d'autofinançament per a la realització d'activitats formatives i de prevenció.

Tamaia són dones orgulloses d'haver acompanyat a tantes dones en el seu procés de recuperació de les seqüeles de la violència, d'haver contribuït a trencar el silenci, a crear consciència social, de formar moltes i molts professionals, i d'haver iniciat el disseny i posada en marxa d'estudis de Màster i Postgrau a diferents Universitats catalanes. Però no ha estat un camí fàcil, han hagut de superar un seguit de dificultats, com poder disposar de recursos econòmics i d'infraestructura, estables per continuar amb els programes. Ara, hi ha més sensibilitat sobre el tema de la violència que quan van començar, fa quinze anys, "especialment per part de les dones, però encara en manca a la població en general, ja que només es fa visible la part més extrema de la violència. Darrera la mort d'una dona, hi ha molts abusos, que es continuen normalitzant a través de mites i creences que els fan invisibles", conclou Masià.

elles actuen

01 La dona que pateix violència és una dona submissa, dèbil... , de vegades, provocadora. Acostuma a ser una mestressa de casa, sense recursos propis.

Qualsevol dona pot ser víctima de la violència independentment de quina sigui la seva classe social o el seu nivell cultural.

Un informe del Consell d'Europa afirma que "la incidència de la violència de gènere sembla, fins i tot, incrementar-se, amb els ingressos i els nivells de formació alts."

02 Els maltractaments es donen de manera aïllada, puntual.

El maltractament no és un fenomen aïllat, tal i com s'ha pensat durant molt de temps.

Un estudi de l'Institut Innocenti (UNICEF) publicat al maig del 2000 afirma que entre el 20% i el 50% de les dones és víctima de maltractaments a la llar almenys una vegada a la seva vida.

El maltractament s'ha convertit en la primera causa d'invalidesa i de mort entre les dones, abans fins i tot, que els accidents de trànsit o el càncer.

A Catalunya, l'any 2006 es van comptabilitzar un total de 20.239 denúncies per maltractaments.

04 Els maltractadors acostumen a ser persones addictes a les drogues, alcohòlics, o persones que pateixen trastorns mentals.

Un estudi del Consell General del Poder Judicial, basat en l'anàlisi de 147 sentències dictades a Espanya sobre casos de violència de gènere, entre els anys 2001 i 2005, conclou que els homes no maten a les seves parelles o ex parelles moguts pel desequilibri mental ni per influència de les drogues o l'alcohol.

05 Hi ha moltes denúncies per maltractament que són falses.

De vegades, es parla de denúncies falses per fer referència a aquells casos que s'arxiven per falta de proves o a aquells que no prosperen donat que la dona retira les seves acusacions.

No haver pogut demostrar el maltractament no significa que aquest no existeixi. Quan la dona percep risc de noves agressions tendeix a retirar les denúncies. Les víctimes de violència viuen sota una situació de pànic, pateixen una síndrome coneguda com "la síndrome d'Estocolm", i moltes vegades es troben mancades d'evidències sobre la veracitat de la seva realitat.

Falsos mites sobre la violència

Text: Rosa Roca. Fotografia: Montse García.

La gravetat d'aquestes creences errònies recau en què no donen crèdit a d'altres realitats - com la d'una jutgessa morta fa pocs mesos a mans del seu ex company -, focalitzen l'atenció sobre la víctima i, més greu encara, justifiquen la violència i la fan tolerable. Pensem-hi: La víctima no és mai responsable de la violència. La violència no depèn d'ella.

03 Els maltractaments només es donen en famílies amb un nivell d'ingressos baixos o en famílies desestructurades o de determinades cultures.

La violència contra les dones és un problema universal. Es dona en totes les edats, grups socials, cultures i països. Es considera la manifestació violenta més estesa en el món i la que presenta més varietat de conseqüències que sempre són molt difícils d'abordar.

Una mostra: segons un estudi del Consell General del Poder Judicial, divulgat per l'Observatori contra la violència de gènere, un 73,10% dels homes condemnats per casos de violència és de nacionalitat Espanyola. En el cas de les víctimes l'estudi apunta que un 70,42% també són espanyoles.

Segons les dades de l'estudi, només en un 5,4% dels casos es va considerar com a factor atenuant l'alteració psíquica i només en un 3,4% de les resolucions va ser considerat un factor atenuant el consum de drogues o de begudes alcohòliques.

No totes les persones alcohòliques són violentes. L'alcohol i les drogues són factors de risc, ja que redueixen els llindars d'inhibició, però no produeixen la violència. Els factors de risc més importants serien les creences interioritzades sobre els rols masculins i els trets de caràcter del maltractador.

Els homes maltractadors acostumen a ser bons treballadors i veïns. Si realment estiguessin malalts serien violents no només dins de la llar, sinó també fora de l'entorn familiar.

Aquest mite permet justificar la violència, evitant que la societat sancioni el maltractament.

Segons El Consell General del Poder Judicial, l'increment de denúncies per maltractaments no té res a veure amb el frau, sinó que té a veure amb el fet de que les dones, a l'actualitat, estan sortint de l'anonimat i recorren amb més freqüència als jutjats.

D'altra banda Montserrat Comas, presidenta de l'Observatori contra la violència de gènere, va assegurar que no hi ha dades ni estudis dels quals es pugui deduir que s'estan interposant denúncies falses per maltractaments.

Gemma Lienas ens recomana...

L'Àngels Grases, llibretera de tota la vida, ens ho comenta: **La Gemma Lienas ha publicat un nou llibre: “Atrapada al mirall”, una novel·la que gira entorn del tema de la violència psicològica. Ens animem a trucar-la per demanar si vol col·laborar amb l'entre dones i ens respon que sí, sense dubtes, d'una manera oberta i planera, com si ens coneguéssim de tota la vida.**

Text: Rosa Roca. Fotografia: Montse García.

La Gemma Lienas (Barcelona 1951) és escriptora i compta amb un gran bagatge professional i personal. Tot i haver conreat la literatura per a adults, és coneguda sobretot per la literatura infantil i juvenil. En especial, destaca la Carlota, un personatge que ha protagonitzat alguns dels seus llibres més coneguts. Per altra banda, com a activa feminista, també ha escrit assaigs sobre diferents temes lligats al món de la dona. Llicenciada en Filosofia i Lletres per la Universitat Autònoma de Barcelona, va exercir com a professora i editora abans de començar a escriure. Actualment és la presidenta de “Dones en xarxa”, una associació que té com a objectiu essencial fomentar l'ús d'internet com a eina de comunicació, de relació i de participació de les dones. Des de l'associació, s'impulsen accions d'intervenció social i es sensibilitza sobre la importància de que les dones siguem a la xarxa no sols com consumidores d'informació, sinó també com creadores de continguts. Demanem a la Gemma que ens recomani algun relat, cançó, poema... que tractin el tema de la violència contra les dones i, ràpidament li ve al cap una cançó de la Bebe. Ella mateixa ens explica perquè li agrada:

“He triat aquesta cançó de la Bebe perquè toca de ple el tema de la violència de gènere. M'agrada perquè la dona que la pateix ja se n'ha adonat i està disposada a revoltar-se (Voy a volverme como el fuego / Voy a quemar tus puños de acero / Y del morao de mis mejillas / Sacare el valor pa cobrarme las heridas). M'interessa molt l'al·lusió a la suposada superioritat d'ell (Eres débil y eres malo / Y no te pienses mejor que yo ni que nadie). I m'encanta la metàfora que es refereix a l'estat d'ànim d'ella en funció de que ell hi sigui o no (El día es gris cuando tú estas / Y el sol vuelve a salir cuando te vas).”

Gemma Lienas

Malo Bebe

Apareciste una noche fría
Con olor a tabaco sucio y a ginebra,
El miedo ya me recorría
Mientras cruzaba los dedos
Tras la puerta.
Tu carita de niño guapo
Se la ha comido el tiempo
Por tus venas
Y tu inseguridad machita
Se refleja cada día en mis lagrimitas.

Una vez más no por favor
Que estoy cansada y no puedo con el corazón
Una vez más no mi amor por favor
No grites que los niños duermen.
Una vez más no por favor
Que estoy cansada y no puedo con el corazón
Una vez más no mi amor por favor
No grites que los niños duermen.

Voy a volverme como el fuego
Voy a quemar tus puños de acero
Y del morao de mis mejillas
Sacare el valor pa cobrarme las heridas.

Malo, malo, malo eres
No se daña a quien se quiere no
Tonto, tonto, tonto eres
No te pienses mejor que las mujeres
Malo, malo, malo eres
No se daña a quien se quiere no
Tonto, tonto, tonto eres
No te pienses mejor que las mujeres

El día es gris cuando tú estas
Y el sol vuelve a salir cuando te vas
Y la penita de mi corazón
Yo me la tengo que tragar con el fogón

Mi carita de niña linda
Se ha ido envejeciendo en el silencio
Cada vez que me dices puta
Se hace tu cerebro más pequeño

Una vez más no por favor
Que estoy cansada y no puedo con el corazón
Una vez mas no mi amor por favor
No grites que los niños duermen.
Una vez más no por favor
Que estoy cansada y no puedo con el corazón
Una vez mas no mi amor por favor
No grites que los niños duermen.

Voy a volverme como el fuego
Voy a quemar tus puños de acero
Y del morao de mis mejillas
Sacare el valor pa cobrarme las heridas.

Malo, malo, malo eres
No se daña a quien se quiere no
Tonto, tonto, tonto eres
No te pienses mejor que las mujeres
Malo, malo, malo eres
No se daña a quien se quiere no
Tonto, tonto, tonto eres
No te pienses mejor que las mujeres

Voy a volverme como el fuego
Voy a quemar tus puños de acero
Y del morao de mis mejillas
Sacare el valor pa cobrarme las heridas.

Malo, malo, malo eres
No se daña a quien se quiere no
Tonto, tonto, tonto eres
No te pienses mejor que las mujeres
Malo, malo, malo eres
No se daña a quien se quiere no
Tonto, tonto, tonto eres
No te pienses mejor que las mujeres

Malo, malo, malo eres
Malo eres porque quieres
Malo, malo, malo eres
No me chilles que me duele
Eres débil y eres malo
Y no te pienses mejor que yo ni que nadie
Y ahora yo me fumo un cigarrito
Y te echo el humo en el corazoncito

Porque malo, malo, malo eres
Tú malo, malo, malo eres
Si malo, malo, malo eres
Siempre malo, malo, malo eres.

llibres recomanats

TRACTA'M BÉ. EL MALTRACTAMENT FÍSIC I PSICOLÒGIC A EXAMEN. PARLEN ELLES: 18 TESTIMONIS D'UNA SUPERACIÓ. Esmeralda Berbel. Pròleg d'Isabel Coixet. Edicions 62. 270 pàg. 19,90 euros. També en castellà

Massa sovint, al parlar, informar, opinar sobre els maltractaments que pateixen les dones, hi predomina una perspectiva a vegades fatalista, a vegades morbosa, a vegades tràgica, i massa sovint hi trobem a faltar almenys una veu: la de les dones que, havent patit maltractaments en algun moment de la seva vida, han aconseguit sortir d'aquest carreró i, amb una gran dosi de lluita i de treball, han recuperat el que no haurien d'haver perdut mai: el dret a viure. Aquest volum ens ofereix el testimoni valent i compromès de divuit dones que, tot i estar amenaçades encara, expliquen la seva experiència, les seves reflexions, la seva esperança i ens conviden a escoltar que, malgrat tot, estan disposades a denunciar, a lluitar i a fer sentir la seva veu.

ATRAPADA AL MIRALL. Gemma Lienas. Editorial Empúries. 224 pàgines. 17 euros.

La Laura Bellido és una arquitecta amb estudi propi, un marit atractiu

i simpàtic i un fill de sis anys; no té problemes de diners, ni aparentment de cap mena, i sembla una dona feliç. Res no fa pensar que una matinada, després d'un romàntic sopar amb el seu home, la Laura acabarà estimbant-se per les costes del Garraf. Quan la Gina, la seva íntima amiga que viu a l'estranger, rep la notícia de la seva mort, té la sensació que hi ha alguna cosa que no encaixa; aquesta intuïció inicial va prenent cos quan s'instal·la a Barcelona i aprofundeix en la vida, aparentment estable, de la seva amiga. A partir de les converses amb les persones més properes a la Laura, la Gina comença a descabellar un fil que la portarà a descobrir una reveladora història que feia anys que la seva amiga mantenia amagada. Gemma Lienas, amb l'habilitat narrativa que la caracteritza, construeix un thriller psicològic trepidant i molt ben treballat que atrapa el lector des de les primeres pàgines. D'una profunditat commovedora, i plena de detalls molt reveladors sobre les relacions de poder entre les persones, Atrapada al mirall és una novel·la coral que s'endinsa en les complexitats de les contradiccions humanes.

EL ACOSO MORAL. EL MALTRACTO PSICOLÒGIC EN LA VIDA COTIDIANA. Marie-France Hirigoyen. Editorial Paidós. 179 pàgines. 15 euros.

L'autora analitza el que anomena assetjament moral, terme que defineix com la possibilitat de destruir algú només amb paraules, mirades o insinuacions. Ens presenta un estudi acurat d'aquesta perversió i de les conseqüències que té en la societat actual.

VIOLENCIAS COTIDIANAS, VIOLENCIAS DE GÉNERO. ESCUCHAR, COMPRENDER, AYUDAR. Susana Velázquez. Editorial Paidós. 334 pàgines. 19 euros.

Per què la violència de gènere? Quins són les causes profundes de la seva producció i permanència? Com s'articulen la violència, el gènere i el poder? Per què la violència de gènere és un problema de salut pública? Per què és un problema de drets humans? Quins són els diferents plantejaments teòrics i tècnics per a treballar en l'àrea? Quins són els efectes subjectius en els professionals que treballen en aquesta problemàtica? En aquest llibre Susana Velázquez proposa una reflexió crítica sobre aquests i altres interrogants que planteja la violència exercida contra les dones, obrint així un espai de diàleg per a pensar i confrontar coneixements i modalitats de treball des d'una perspectiva integral i interdisciplinària. Testimoniatges que cobren especial valor en la mesura que el silenci constitueix un dels mecanismes que tendeixen a negar aquest problema en el plànol subjectiu i a ocultar la seva magnitud en el plànol social.

ELS HOMES NO PEGUEN. Beatriz Moncó i Mabel Piérola per les il·lustracions. 39 pàg. 12 euros. També en castellà.

Aquesta col·lecció dirigida a infants i adults (els llibres tenen un epíleg per als mestres, pares i mares) inclou també: Mercedes quiere ser bombera (igualtat de gèneres), Marita y las mujeres de la calle (prostitució). Paula tiene dos mamás (homosexualitat). Aquest conte ens intenta apropar a la violència familiar i domèstica, és un avís contra la masculinitat mal entesa, contra les estructures de poder que permeten que les relacions esdevinguin un camp de terror quotidià on sempre són els més dèbils els que hi tenen més a perdre.

EL DIARI BLAU DE LA CARLOTA. Gemma Lienas. Editorial Empúries. 492 pàgines. 13 euros.

Després de les aventures amoroses amb en Flanagan i en Koert, i amb ganes de prendre's unes vacances sentimentals, la Carlota decideix començar un diari sobre la violència de gènere, un problema que fa segles que existeix però que només s'ha fet visible en els últims anys. A partir de testimonis que va recollint, alguns d'ells molt propers, i d'informació que reb, com sempre, de la seva àvia i la seva tieta Octàvia, la Carlota escriu aquest diari blau. El diari blau de la Carlota no és ben bé ni una novel·la ni un diari, sinó un llibre a cavall entre la ficció i la no ficció que tracta diferents formes de violència i en el que se'n ofereix recursos per defensar-nos davant de situacions de perill. Especialment, interessant per al públic juvenil.

Aquests llibres els podeu trobar i demanar en préstec al PIAD de Roda de Ter. Tots ells han estat recomanats per la llibreria:

Llibreria de les Dones
C. Dagueria, 13
08002 Barcelona
Tel. 93 319 24 25
a/e.: llibreria@proleg.com
web: llibreria@proleg.com

webs

www.gencat.net/icdona/violenciacontradones.htm
Web de l'Institut català de les dones amb una secció especial dedicada a la violència de gènere: documentació i informes sobre legislació, recursos, telèfons d'ajuda, serveis d'atenció, on posar denúncies...

caladona.pangea.org
Un espai de dones amb un ampli ventall de continguts: biblioteca, arxiu, revista, espai de tertúlia i altres informacions.

www.malostratos.com
Notícies actualitzades sobre violència, textos legals, articles, llibres, xifres i molt més.

www.redfeminista.org
Notícies actualitzades, campanyes, xifres, informes... sobre el tema de la violència, però també d'altres, tots amb perspectiva de gènere.

adreces

PIAD. RODA DE TER

És un servei de l'Ajuntament de Roda de Ter dirigit a totes les dones del municipi, que té com a finalitat donar resposta a les diferents demandes d'informació i atenció. Compta, entre d'altres, amb un servei d'assessoria jurídica per a les dones que requereixen una consulta personal i confidencial amb una advocada per tractar qualsevol dubte o problema jurídic, com pot ser el dels maltractaments.

Can Vinyets. Plaça major, 10
08510 Roda de Ter
Telèfon: 93 854 03 77

Horari d'atenció al públic
Dimarts tarda de 16.00 a 19.00 h
Dimecres matí de 9.30 a 13.30 h

Servei Assessoria jurídica:
dimecres tarda de 15.30 a 17.30 h (cal concertar la visita)

PUNT DONA. VIC

Servei que pretén orientar, informar i assessorar les dones víctimes de la violència domèstica sobre les diferents alternatives d'actuació que tenen. Es disposa d'assessorament jurídic i suport psicològic a les víctimes de la violència domèstica.

Palau Bojons plaça Don Miquel de Clariana, 3
08500 Vic
Telèfon: 93 889 34 76

Horari d'atenció al públic
De dilluns a divendres, de 9.00 a 14.00 h

telèfons

Servei d'atenció telefònica 24 hores per a les dones:
900 900 120

Telèfon d'atenció a la víctima del delict:
900 121 884

Telèfon dels mossos d'esquadra:
088

Telèfon d'emergències socials:
112

activitats

Quan les flors miren els poetes

25 de novembre

VIC

RODA DE TER

Dimecres 21 de novembre
Presentació del llibre “Atrapada al mirall” i de la revista “entre dones”.
Conversa amb l'autora del llibre sobre la violència psicològica, tema central de la seva novel·la i acte de presentació pública de la nova revista de la regidoria d'Igualtat.
Lloc: Nova Biblioteca Municipal de Roda de Ter
Hora: 19.30 h
Organitza: Regidoria d'Igualtat Ajuntament de Roda de Ter

Dissabte, 24 de novembre
Quan les flors miren els poetes.
Recital de poemes musicats a càrrec de Toti Soler, Silvia Amigó i Marta Rodríguez.
Antologia de poesia de tots els temps que té com a vincle que els lliga la presència de les flors. La veu dels poetes es reforça amb les imatges de les flors que es projecten de manera simultània i de la música que n'evoca encara més formes, colors, sensacions i emocions.
Lloc: Nova Biblioteca Municipal de Roda de Ter
Hora: 19.30 h
Organitza: Fòrum Dones

Dijous 15 de novembre
Societat patriarcal i misogínia en la cacera de bruixes “per què al llarg de l'edat moderna es va creure que el mal conviu amb nosaltres, és dona i se l'ha d'exterminar?”
A càrrec de M. Lluïsa Latorre, metgessa i escriptora.
Lloc: Centre Comunitari (Pg. de la Generalitat, 46)
Hora: 20.15 h
Organitza: Associació Art Plural

Dijous 22 de novembre
Projecte de llei DELS DRETS DE LES DONES PER A L'ERADICACIÓ DE LA VIOLÈNCIA MASCLISTA
A càrrec de Rosa Maria Varela i Manubens, Degana del Col·legi d'Advocats de Vic.
Lloc: Sala de la Columna
Hora: 20.00 h

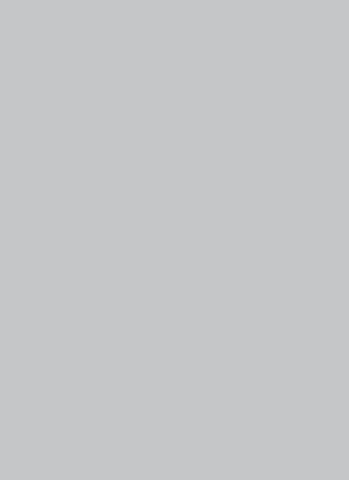
Dimarts 27 de novembre
Xerrada - Taller: L'amor, tot s'ho val? a càrrec de Neus Andreu i Monsech d'Espais per a la Igualtat.
Cal inscriure's
Lloc: A la Sala Coll i Bardolet. Edifici del Sucre
Hora: 18.00 h

Dimarts 27 de novembre
Taller: Prevenció de les relacions abusives entre adolescents i joves a càrrec d'Espais per a la Igualtat.
Activitat adreçada per joves de 16 a 18 anys. Cal inscriure's
Lloc: Centre Comunitari
Hora: 18.00 h

Divendres, 21 de desembre
Conferència inaugural de l'Exposició Feminicidi i maquilles a Ciudad Juárez
A càrrec d'Eva Sánchez, curadora de l'exposició.
Lloc: Museu de l'Art de la Pell
Hora: 19.30 h

exposicions

Cartell de l'exposició

Cartell de l'exposició

Dia Internacional contra la Violència envers les Dones

entre
dones

lsw

Si l'ésser humà va nèixer amb dos ulls, dos orelles i una boca és perquè ha de mirar i escoltar dues vegades abans de parlar.